

Új Mustármag

A Bethánia CE Szövetség hírlevele

2019 március - április

„Legyenek a ti derekaitok felövezve, és szövéténekeitek meggyújtva;
Ti meg legyetek hasonlók az olyan emberekhez, a kik várják, mikor tér vissza Uruk...
(Lk 12,35)

Tartalom:

- 2 Rendszeres alkalmaink
- 3 Feltámadás rendíthetetlen tény!
- 5 Házasság hete
- 6 Megemlékezés Hargita Árpádról
- 8 Ébresztés a halálból
- 8 In Memoriam
- 9 Megtartalak
- 11 Atyáink örökségéből
- 12 Isten keze munkája
- 13 Közösségi kérdéseink
- 14 Nyelv bűnei
- 15 Csenedsnapi szolgálat margójára
- 17 Megújító alkalom Vaján
- 18 Meghívó Csenedsnapra és
Közgyűlésre
- 19 Egy út vezet csak égbe
- 20 2019. évi CE-s rendezvények

2 HETI és HAVI RENDSZERES ALKALMAK

Budapesten:

a Pince A30-ban (IX. ker. Angyal u. 30.)

Kedden 17,30-kor Imaközösség,

18,00-kor Igetanulmány a Lukács evangéliumáról.

Minden hónap **első vasárnapján 16 órai** kezdéssel csendes délután van. Ezen egy előadás hangzik el egész évre tervezett program szerinti témával, majd utána megújító óra van.

Debrecenben:

Vasárnap 16 órai kezdettel közösségi bibliaóra, Református Kollégium ima-termében.

Fülöpszálláson:

Házi bibliaóra, időpontja megbeszélés szerint.

Pécsett

Megbeszéltek szerinti időben és helyen házi bibliaóra

Hajdúböszörményben:

Pénteken 16 órai kezdéssel bibliaóra a Kálvin téri ref. gyülekezet ifjúsági termében.

Minden hónap első péntekjén megújító órát tartunk.

Miskolcon:

Hétfőn 16:30 órakor kezdődik a bibliaóra a Kossuth Lajos utcai ref. gyülekezet II. em.-i kistermében.

Minden hónap utolsó hétfőjén ugyanebben az időben megújító óra van.

Szegeden:

Dr. Juhász Imréné lakásán (Pillich Károly u. 27/a)házi bibliaóra megbeszélés szerint.

Vaján:

Csütörtökön 18 órai kezdettel gyülekezeti bibliaóra.

Minden hónap első keddjén 18 órai kezdettel megújító óra.

Zsámbékon:

Házi férfi bibliaóra, időpontja megbeszélés szerint.

IMATÉMÁK

Hálaadás:

- közösségünkben történetekért, a kapott üzenetekért, az elhunytak életéért stb.,
- a nyári konferenciákon, táborokban nyert áldásokért,
- a piliscsabai missziói otthonban végzett karbantartási, fejlesztési munkákért,
- a piliscsabai missziói otthonunkban elmúlt időben végzett lelki munkákért,
- az Angyal utcai helyiségekben folyó lelki munkákért,
- más keresztyén szervezetek által a nyár folyamán végzett lelki munkákért (pl. cigánymisszió)

Bűnbánat:

- engedetlenségeinkért, mulasztásainkért, a Lélek által megmutatott más bűneinkért,
- azért, hogy nem használtuk ki a kapott lehetőségeket, alkalmakat bizonyágtételre,
- hogy nem voltunk az Úr irányítása alatt, és inkább a testiek töltötték be gondolatainkat.

Kérések:

- bölcsességet, az Úr Lelke általi iránymutatást magunknak, de különösen vezetőinknek,
- önkéntes munkatársakat, odaszánt életű testvéreket,
- beteg testvéreink számára erőt, segítséget és az Úr akaratára hagyatkozást,
- vigasztalást az elhunyt gyászoló családtagjai részére,
- üzenetet, az Úr jelenlétét rendszeres és különleges alkalmainkra,
- táborainkon, konferenciáinkon résztvettek számára, az Úr munkájának folytatását,
- háborús veszélyben élőknek védelmet, a háborús konfliktusok megoldását, befejezését,
- vezetőinknek (állami, egyházi, helységi, kerületi stb.) bölcsességet, alázatot, önzetlenséget.

„Ha pedig Krisztusról azt hirdetjük, hogy feltámadt a halottak közül, hogyan mondhatják közületek némelyek, hogy nincs halottak feltámadása? Mert ha nincs halottak feltámadása, akkor Krisztus sem támadt fel. ...Ha pedig Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a ti hitetek, még bűneitekben vagytok. ...Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk.” (1Kor.15,12–19)

Kedves Testvérek, a feltámadás ténye Jézus második visszajöveteléig vita téma lesz még a jó vallásos embereknél is.

Amikor a feltámadás megtörtént, azt senki nem láthatta. Tapaszthalhatták a földrengést, megrémültek és elfutottak az örök, akik kivoltak rendelve, hogy őrizték a sírt. Ez a biztos tény a hit alapjára került.

Kedves Testvérek, a feltámadás pillanatától **kezdve elindult** a hitébresztés és a hittévesztés hódító útjára – mondta Cseri Kálmán. A hittévesztést a vallásos világ képviselői, a papok és farizeusok végezték, akik az örököt megfizették, hogy hirdessék: *„...Tanítványai éjjel odajöttek, és ellopták őt amíg mi aludtunk.”* (Mt 28,13b) Még pénzt is adtak az öröknek, jól megfizették a hazugságukat, és tudjuk, el is terjedt ez a hír. És az emberek jobban elhitték, amit az örök mondtak, mint amit az asszonyok, hogy feltámadt. Nem igazán gondoltak bele abba, hogy az örök, akiket azért állítottak oda, hogy örködjenek, aludtak. Honnan tudták hát, hogy a tanítványok lopták el a holttestet? Azt a nagy követ csendben zaj nélkül lehetett elhengeríteni? Ha elaludtak, akkor büntetés járt volna érte, helyette jó kis summa ütötte a markukat. Az örök megkérdezték: Mi lesz, ha a helytartó fülébe jut, hogy mi elaludtunk? Akkor a helytartó megbüntet, felelősségre von

bennünket. A válasz készen volt: *„...majd mi meggyőzzük, és kimentünk benneteket a bajból.”* Azok elfogadták a pénzt, és úgy jártak el, ahogy meghagyták nekik. Ez a szóbeszéd mind a mai napig elterjedt a zsidók közt. (Mt 28,11–15)

Milyen drámai igazság ez az ige még ma is: Ez a szóbeszéd –mert ez nem az igazság – mind a mai napig elterjedt – terjed ma is – nem csak a zsidók között, hanem a keresztény emberek között is. Sajnos a szószékről is ez hangzik sokszor, amikor nem a Feltámadott, az Élő Jézus van az igehirdetés középpontjában, hanem részigazságok, izmusoknak tanításai, okoskodások a Biblia tanításaiból.

Pál azt írja a korintusiaknak: *„Mert úgy határoztam, hogy nem tudok közöttetek másról, csak Jézus Krisztusról, róla is mint a megfeszítetttről - aki meghalt, de feltámadt, még akkor is ha „én erőtlenség, félelem és nagy rettegés között jelentem meg nálatok. Beszédem és igehirdetésem sem az emberi bölcsesség megejtő szavaival hangzott hozzátok, hanem a Lélek bizonyító erejével; **hogy hitetek ne emberek bölcsességén, hanem Isten erején nyugodjék**”* (1Kor. 2,3–5),. amely feltámasztotta Krisztust a halálból! Ez a Lélek bizonyító ereje, amely nem bölcselkedés, hanem embert újjáteremtő hatalom!

Sajnos a hazugság ma is hihetőbb az emberi szívnek, mint az igazság, amely megváltoztatná az egész embert. A „hitébresztés” ma is csak „asszonyi beszédnek”, csak vallásos mesének tűnik, és nem **örömmüzenetnek**. A tanítványoknak is tapasztalniuk kellett, – az emmausban menőknek, de Péternek és Jánosnak is, akik kifutottak a sírhoz. Bementek az üres sírba és ott találták a lepedőket összehajtva és azt olvassuk: „*Akkor bement a másik tanítvány is, aki elsőnek ért a sírhoz, és látott, és hitt*”. (Jn. 20,8). Tamás, aki egy héten át kételkedett, de látott és hitt! A feltámadott Jézus jelentette ki akkor: „*Boldogok, akik nem látnak és hisznek!*”

Akkor ott Korintusban – és most itt ma is – ebben az örök dilemmában él a vallásos ember: Jézus valóban feltámadt? Húsvét szép ünnep, csak ne kelljen arra a kérdésre választ adni: **Hiszel-e a feltámadásban?** Hiszed-e, hogy fel fog támadni minden ember a trombitaszóra, ahogyan az apostol mondja ennek a résznek a végén: „*Nagy hirtelen, egy szempillantásban, az utolsó trombitaszóra; mert trombita fog szólni, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, és mi elváltozunk.*” (52. v.)

Megkérdézi az apostol a korintusiaktól:

„Ha pedig Krisztusról azt hirdetjük, hogy feltámadt a halottak közül, hogyan mondhatják közületek némelyek, hogy nincs halottak feltámadása?”

Az előző 11 versben egy felsorolást ad nekik az apostol az Úr feltámadásának bizonyítékairól és szemtanúiról. Krisztus „*meghalt és eltemettetett, feltámasztatott és megjelent*” – ezt a sűrített hitvallást két

helyen kiegészíti az apostol: „a mi bűneinkért” és „az Írások szerint” szavakkal. Az első az Ő tette volt (**meghalt**), a második az embereké (**eltemettetett**), a harmadik Istené (**feltámasztatott**), végül a negyedik (**megjelent**) megint az Ő tette volt. (1Kor 15,2- 10.)

Pál utolsó tanúként önmagát említi: „*Legutoljára pedig, mint egy torzszülöttnék, megjelent nekem is*” és egyúttal öntudatát is látjuk, mert bizonyítja, hogy ő is apostol (Krisztus feltámadásának tanúja). Igaz, ez csak kegyelemből lehet az ő esetében, hiszen nem hűsége jutalmaként jelent meg előtte az Úr. Ellenkezőleg. Ő nem követte Jézust annak földi életében, azután pedig üldözte az Urat, az ő tanítványait, gyülekezeteit. De ez a kegyelem nem volt hatástalan Pál életében, sőt többet munkálkodott a misszióban, mint a többi apostol együttvéve (9–10. v.). Mindenképpen így lettek hívővé a korintusiak, akár Pál, akár a többiek szolgálata nyomán (11. v.).

Hogyan állíthatják némelyek közületek, hogy nincs feltámadás? Sajnos közelebb áll az ember gondolkozásához, hogy nincs feltámadás, mint az, hogy van. **De miért?** Azért, mert akkor nem kell számolni azzal a ténnyel, hogy van elszámoltatás. Mert terheli az ember lelkiismeretét mindaz, amit a földi életben, mint „életsáfár” cselekedett vagy nem tett, beszélt vagy nem szólt. El kell számolni azzal, amit kapott: időt, az egészségét, lehetőséget, a rábizottakat. A zsoltáros, amikor végig gondolja, akkor felsóhajt: „*A mélységből kiáltok hozzád, URam! URam, halld meg szavam, füled legyen figyelmes könyörgő szavamra! Ha a*

bűnöket számon tartod, URam, URam, ki marad meg akkor? De nálad van a bocsánat, ezért félnek téged." (Zsolt 130,2-4).

Pál azt mondja: „*Ha pedig Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a ti hitetek, még bűneitekben vagytok*”. Mit változtat a feltámadás ténye a bűnlistámon? A feltámadás Isten válasza arra, hogy elfogadta Jézusnak minden ember bűnéért való helyettes áldozatát. Más szóval, aki hiszi, hogy Jézust feltámasztotta Isten, az elfogadta azt, hogy Isten őt büntelenné nyilvánítja. „*Nincs tehát most már semmiféle kárhozható ítélet azok ellen, akik a Krisztus Jézusban vannak*”.- Miért nincs? „*Mivel az élet Lelkének törvénye megszabadított téged Krisztus Jézusban a bűn és a halál törvényétől.*” (Róm 8,1–2)

Pál apostol a 12–19. versekben hat esetben használja a „ha” feltételes kötőszót. Végül megállapítja: „*Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk.*” Ezzel azt akarja megvilágítani,

hogy a halottak feltámadása nélkül tartalom nélküli lesz az **igehirdetés** és a hit, hazuggá válik az **igehirdető**, bűneiben marad a **keresztyén**, megsemmisülnek – elvesznek – a meghalt hívők és „minden embernél nyomorultabb” a még élő hívő ember. Az apostol szinte öröm kiáltásként írja le: „***Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsenyéje***”.

Ő a feje a testnek, az egyháznak is, ő a kezdet, az elsőszülött a halottak közül, hogy minden tekintetben ő legyen az első.” (Kol 1,18). Isten „...***hatalmának ezzel az erejével munkálkodik a Krisztusban, miután feltámasztotta őt a halálból, és jobbjára ültette a mennyekben, feljebb minden méltóságnál és hatalmasságnál, minden erőnél és uralomnál, sőt minden névnel is, amelyet segítségül hívnak, nemcsak ebben a világban, hanem az eljövendőben is***” (Ef 1,20–21).
Ámen.

Gyurkó József főtitkár

Házasság Hete

„...és elrejtőzék az ember és az ő felesége az Úr Isten elől a kert fái között...”

(1Móz 3,8)

Te és a te feleséged Krisztusban élő hittel, hívő házastársaknak írom az alábbiakat:

1/ Te – és a te feleséged, Istentől megajándékozott emberek vagytok. Együtt kaptátok ezt az ajándékot, többet, sokkal többet, mint az Éden. Együtt mondjátok, -hálát adva a megnyert Krisztusért -: az Istennek pedig legyen hála az ő kimondhatatlan ajándékáért.

2/ Te és a te feleséged, műveljétek és őriztétek, ami rátok bízott. 1Móz 2:15

Mindazt, amit Krisztusban nyertetek, együtt kell gyarapítanotok, együtt kell az Úrban elmélyülnötök, és meg kell őriznetek a vett közös áldást.

3/ Te és a te feleséged, nem harcolhattok külön-külön a Kígyó ellen, Aki mindenkinél ravaszabb, hiszen Éva is egyedül volt, amikor elesett. Ha nem vigyázol a te feleségedre, bukása téged is a mélybe visz. Sorsotok elválaszthatatlan, mert közös hitben vagytok. Veletek nem történhet

meg, hogy ketten vannak egy ágyban és csak az egyik vitetik fel, a másik pedig ott hagyatik.

4/ Te – és a te feleséged, sohse meneküljtek az Úr elől, mert minden közeledése szeretetből van és áldást hoz. Ne hanyagoljátok el az Ige olvasását, a közös könyörgést, hanem győzelem és vereség idején együtt járuljatok Uratok elé, mindig szeretettel vár.

5/ Bármelyikőtöknek veresége közös bűnbánatot kíván. Nem megítélni a másik bukását, hanem együtt bánkódni felette, erre is elhívtatok. Sohase adjatok helyet Kain konok kérdésének – avagy őrizője vagyok-e én?

6/ A kert fái Isten ajándéka, ne rejtőzzetek az ajándékok közé. Lehet elrejtőzni az imádságban is, az igeolvasásban is, hogy ezzel a nyugtalan lelkiismeretet elaltassuk, de a bűn marad. Együtt örüljtek Isten közös ajándékának, de ne rejtőzzetek el ajándékai közé. Irgalma és félelmes Orcája rátok talál.

7/ Te és a te feleséged, rejtőzzetek el az Úrban – és örökre védve lesztek. Az Éden maga – nem biztonság. A hit maga – nem biztonság. El kell rejtőznünk az Úrban,

hogy védve legyünk. Nem ajándékai számára élünk, hanem az Úr számára. Nem ajándékai között járunk, hanem az ő karjai között. Elöl és hátul körül akar zárni és felettünk akarja tartani áldott kezét, megteheti-e?

8/ Te – és a te feleséged, együtt viselitek a bűnnek terhét, bármelyikőtök követte is el azt. A következmény közös, mert egy test vagytok. Ádám sohasem maradhat az Édenben, ha Éva ott vétkezett. Amikor Ádám evett az engedetlenségből nyert gyümölcsből, csak nyilvánvalóvá tette, hogy egy volt Évával. Az engedelmességben is legyetek egyek. Bármelyikőtök vétkezik is, halálosan megsebezheti a másikat is.

9/ Minden büntetést együtt kell hordoznotok, de közös minden ígélet is, hiszen Isten a megígért Szabadítót, mindkét emberért küldte. Részesítsd társadat a neked jutott ígéreteken és élj azokkal, amiket ő kapott. Legyetek szakadatlan áldáscsatornák egymás számára.

10/ Istennek örök dicsőségében is egyek lesztek, nem férj és feleség többé, hanem Krisztusnak boldog tagjai örökké. Köszöntsétek most egymást szent csókkal.

Zimányi József

Megemlékezés Hargita Árpádról

- apám lánya vagyok -

Bár édesapám szülei egyszerű dolgos emberek voltak, (apai nagyapám kőműves, nagymamám kalauz) édesapám elsőgenerációs értelmiségivé vált, amikor elvégezte az egyetemen a fizikus szakot. Szüleim mégis inkább a Mennyei Atyától való származást hangsúlyozták, és e lényeges információ mellett a földi ősök szerepe eléggé elhalványult.

A XX. századi Magyarországon, kb. a negyvenes-ötvenes években végig söpört egy ébredési hullám, amikor viszonylag sokan jutottak hitre. Édesapám is ekkortájt, még fiatal korában tért meg, és élete végéig komolyan vette hitét. Hívó lányt vett feleségül, és anyámhoz haláláig hűséges volt. Családi életük kezdetén Istenben bízva, jó reménységgel indultak.

Ezt a hitét anyukámhoz írt „Ne félj!” című versében fogalmazta meg.

Ne félj!

„Ne félj! Nekünk nem lényegünk a félelem!

Patak dühe a tengernek nem árthat.

Ne félj, ha mindenütt a villámok cikáznak,

Indulj az ismeretlen útra el velem.

Ne félj, én nem magamban bízom esztelen,

Reménye táplál életünk Urának.

Ne félj, mit el nem érhetnek a földi vágyak,

Olyan áldás leszünk egymásnak szüntelen.

Ne félj, előhoz mindent úgy,

mint meglevőt,

Sötétlő éj után is, újra látjuk Őt.

Ne félj, a két karomba Ő ad majd erőt.

Kettőnknek könnyebb lesz a terheket,

Ne félj tehát, mert nem is kell,

és nem lehet,

A félelmet elűzi mind a szeretet!”

- 1957. júl. 29.

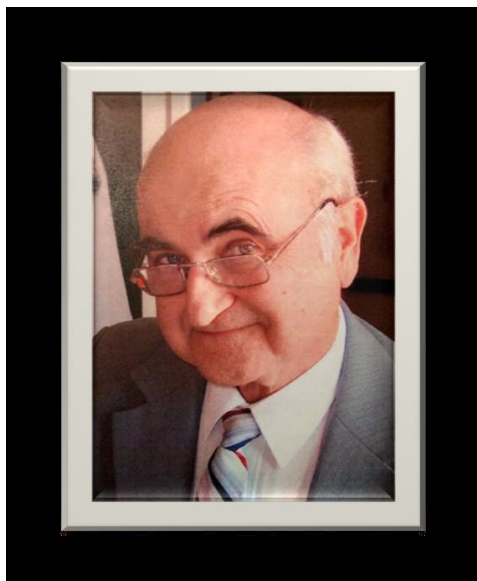
Szorosan tartotta a kapcsolatot más megtértekkel is, gyülekezetekbe is járt, és a kedvezőtlen politikai helyzet ellenére is így nevelt minket, gyermekeit is. Amikor pl. rájöttem, hogy a karácsonyfa ott van eldugva az erkélyen, s nem a “Jézuska” hozza, felvilágosított, hogy igenis Jézus adja az erőt ahhoz, hogy ők (a szülők) megkeressék a fa árát, és meg tudják venni azt a számunkra. Szeretett nagyon fényképezni, sok együttlétlen, esküvőn készített mások számára is hasznos jó felvételeket. Bibliaórákat is tartott. Fontosnak érezte, hogy a Bethánia CE Szövetség által, Hajdúszoboszlón tartott, hitmélyítő alkalmakon ott legyen. Idősebb korában pedig nagyon sokat foglalkozott az iratmisszióval. Ő szerkesztett és készítette a sokak által

szívesen olvasott, ún. levélmissziós füzeteket.

Ha egy szóval szeretném jellemezni igazi “gondoskodó apa” volt. Előre figyelt, előre tervezett, lakást és kocsit vett nekem. Én teológus, misszionárius szerettem volna lenni, ő az orvosi pálya felé irányított. Ha bármikor segítségre volt szükségem azonnal számíthattam rá. (Például értem jött, és hazavontatta az elromlott autót, még felnőttkoromban is...) Szellemi örökségül azt hagyta rám, hogy életemben két nagyon fontos dolog kell legyen: a Biblia és a hívő közösséghez tartozás. Ezek nélkül könnyen félresiklik a bármilyen jól elkezdett hívő élet - tanította.

Idén töltené be a 85.-ik életévét. Ő már célba ért. (Élt:1934-2004)

- Dr. Hargita Gyöngyi

Ébresztés a halálból

"Támadj fel a halálból és felragyog neked a Krisztus." (Ef 5, 14)

A meg nem tért ember számára az alvás mindig halálos alvás. E kettő, az alvás és a halál úgyszólván testvérek. A halott megszűnik eddigi környezete számára létezni, nincs többé. A lelkileg halott ember nem létezik Isten számára és neki sem jelent Isten semmit. És ahogy a halott nem ad ki egy hangot sem többé, a lelki halottól sem hallasz bizonyágtételt a Megváltóról.

A lelki halottak mindig némák. Nincs mondanivalójuk. Egész kegyes-ségük csak holt szokásokból, formális cselekedetekből áll. "Támadj fel a halálból!" Ha a felülről jövő ébresztő szó lelki hallószervedig hatolt, az első életjel éppen az lesz, hogy felismered bensőd halott voltát. Abban, aki nyugtalan lesz lelki állapota miatt és megriad, már meg is indult valamiféle élettevékenység. Már megmozdult benne az élet, kezdi Istent keresni és kérdezősködik utána. – De még mindig nagy különbség van a megelevenedés és a halálból való feltámadás között. "Mi tudjuk, hogy átmentünk a halálból az életbe" (1Jn 3,14) – mondja az apostol.

Ha azonban az ember nem jut végleges döntésre és nem szakad el egyszerűen a bűn és halál világától, a lelkében megfoganó élet ismét elhalhat. Más szóval: sokan

ébrednek fel és mégsem jutnak mind életre. Sokakat még az emberek ítélete s a tőlük való félelem is visszatart. Mindaddig, amíg valaki a halottak között fekvé marad, az avatatlanok nem sejtetik, hogy itt valami újfajta élet van már indulóban. Ha azonban valaki mint új életre támadt ember előjön, határozottan fellép, az már mindenkinek feltűnik, sőt sokaknak döntő indítást adhat. Tehát – ezt mondja igénk – légy bátor, kelj fel, azaz támadj fel és így világosít meg téged Krisztus, vagy ahogy egy más fordítás olyan szépen mondja: ő ragyog majd feletted. A Bibliában a világosság és az élet szinte azonos fogalmak. Tehát Krisztus téged a maga életével itat át. S ezt ő mindig szívesen teszi. Vágyakozva vár arra, hogy életed halálos sötéttségét a maga világosságával eloszlassa.

Íme, közel van világosságod! Ne félj attól és ne szégyeld, hogy így sötétséged is nyilvánvalóvá válik. Hajolj meg és szégyenkezz elsősorban Isten előtt, de ha kell, emberek előtt is. De tudd meg, hogy éppen sötétséged nyilvánvalóvá tétele hozza meg neked a világosságot.

*Carl Eichhorn:
Isten műhelyében*

IN MEMORIAM

Elhunyt drága testvérünk, **Sárvári Mihályné** életének 96. évében. Szövetségünk hűséges tagja volt. Unokájával ott volt több nyári héten Piliscsabán. Sajnos már évek óta nem tudott kimozdulni otthonából. Életének utolsó heteiben kórházi ápolásra szorult. Hamvait e hó 8-án helyztük el a Farkasréti Köztemetőben férje sírjába. A búcsúztató szolgálatot Fogarasi Gábor református lelkész végezte azzal az igével, amely életét is vezérelte: „*Mert nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség.*” (Fil 1,21) Beteljesült, amit már nagyon várt: elérte lelke otthonát. (143. Hall.)

Miklóssy Józsefné

„Íme, én adok neked a Sátán zsinagógájából, akik zsidóknak mondják magukat és nem azok, hanem hazudnak; íme én megteszem velük, hogy eljöjjenek és leboruljanak a lábad előtt, és megtudják, hogy én szeretlek téged. Mivel megtartottad kitartásra intő beszédemet, én is megtartalak téged a megpróbáltatás idején, amely az egész világra eljön, hogy megpróbálja a föld lakosait.” (Jel 3,9–10)

(Elhangzott Piliscsabán, 2019. 02. 09-én.)

Ez a két igevers abban az üzenetben van, melyet az Úr Jézus Krisztus a filadelfiai gyülekezet angyalához (vezetőjéhez) küldött János ap.-on keresztül. Magának a városnak a neve, ahol ez a – valószínűleg kicsi – gyülekezet élt akkor, nagyon szívet melengető, mert a neve azt jelenti: „testvérszeretet”. Azt láthatjuk olvasva ezeket a leveleket, hogy ebben a levélben nincs egyetlen elmarasztaló, feddő szó, csak pozitív, elismerő szavakat olvasunk benne. A legfontosabb üzenetek a „megtart” szógyökérhez kapcsolódnak. Ez négyyszer fordul elő e rövid levélben más más összefüggésben. Próbáljunk megérteni és megragadni valamit ezekből az üzenetekből.

1. Megtartottad

Már a 8. igeversben azt olvassuk, hogy az Úr értékeli azt, hogy „...megtartottad az én beszédemet és nem tagadtad meg az én nevemet”. Ezt azért értékeli az Úr, mert – amint olvashatjuk – a címzettnek kevés ereje volt ehhez, és „mégis”, ennek ellenére ez volt a végeredmény. Mi sem, és személyszerint én sem dicskedhetek már az erőmmel – sem testi, sem lelki értelemben –, milyen jó lenne, ha az Úr elmondhatná rólam, hogy igen, ennek ellenére megtartottad az én beszédemet, és sem szóban sem cse-lekedetben nem tagadtad meg az én nevemet. Ki-ki nézzen vissza csak a közelmúltjába, hogy elmondhatja ezt róla is az Úr!?

Hogy mennyire fontos ez az Úr számára, jelzi az, hogy a 10. igeversben újra visszatér erre a kérdésre egy kissé konkrétabb formában: „Mivel megtartottad kitartásra intő beszédemet...” Milyen beszéd volt az, amit ők megtartottak, és hol hangzott az el? Az Úr Jézusnak ez a beszéde kitartásra intett, buzdított. Mi ez a „kitartásra, várakozásra, állhatatos türelemre, béketűrésre intő beszéd”? Utánna néztem egy kicsit, és azt találtam, hogy a „kitartás” kifejezésre több görög szó is szolgál az Újszövetségben. Itt az „üpomoné” szó áll, amely a Máté, Márk, és Lukács ev.-ban is megtalálható. Mindegyik helyen az utósó idők nagy nyomorúságainak előrejelzésekor mondta az Úr Jézus most használt Bibliám fordítása szereint így: „*de aki mindvégig állhatatos marad, az üdvözül.*” (Mt 24,13); „*...de aki mindvégig kitart, az üdvözül.*” (Mk 13,13); és „*...Kitartásotokkal nyeritek meg lelketeket.*” (Lk 21,19). Az Úr Jézusnak ez a kis mondata itt a benne hívőknek az ő nevéért való üldöztetésével van összekapcsolva, és ezek leírását zárja az Úr óvéinek szólóan a „mindvégig” való megállásra, a „kitartásra” történő buzdítással. (Érdemes a megelőző mondatokat is hozzáolvasni!)

Az utolsó időket egészen az Úr Jézus visszajöveteléig az érette való üldözések sora jellemzi, hol kemény, hol kevésbé kemény eszközök igénybevételevel, hol csak megtevesztéssel, téves eszmékkel.

Minden Krisztus megváltó hatalmában hívő, róla bizonyosságot tevő ki van, és a jövőben még inkább, ki lesz téve üldözésnek. Ez volt a Kr. u.-i 70-es, 80-as években is, amelyről itt a Jánosnak megjelenő Úr Krisztus beszél. Nagy erőt meríthetünk abból, hogy az Úrnak nem vagyunk közömbösek, figyelemmel kíséri az eseményeket. Vannak akik csodálatos védelmét és szabaddítást tapasztalják meg, mint a filadelfiaiak, akiknek itt még azt is megígéri az Úr, hogy az üldözéseket szervező zsidónak nevezett emberek közül egyesek megtérjenek, leboruljanak a gyülekezet előtt elismerve tévedésüket, súlyos tetteiket.

Nagy dolog ezt megélni. Én aktív munkában töltött életem során egyszer éltem meg ezt, és azóta sem tudom eléggé csodálni az Úr hatalmát, és hálát adni neki eme csodájáért. Ezt a csodát szemlélhetjük abban is, ahogyan az Úr Jézus Sault Pál apostollá változtatta.

A kitartással fordított görög szó ilyet is jelent, hogy „várakozás”. A „várakozás” az első évszázad gyülekezeteiben nagyon valószínűleg az Úr Jézus visszajövetelének a várása. Olyan jó lenne, ha a mi szívünkben is meglenne ez a várakozás és nálunk is alapjává lenne hitben való megállásunknak, az Úr melletti kitartásunknak. (Itt említem meg, hogy imádkozunk azokért, akik hűtlenné lettek Urunkhoz, vagy korábbi elkötelezettségükhöz szövetségünkkel szemben.)

Nem mindegy az, hogy milyen a mi kitartásunk. Az Úr Jézus ebben a példánk, *„Aki szidalmaztatván, viszont nem szidalmazott, szenvedvén nem fenyegetőzött; hanem hagyta az igazságosan ítélőre.”* (1Pt 2,23) Mert ez a kitartás, amiről itt az Úr beszél, bélességes türelemmel való várakozást jelent. Ez azt jelenti, hogy „nem hozhatnak ki a sodromból”, sokszor

szóltalanul – ahogy azt az Úr Jézus tette – túróm el mások szavait, bántal-mazását is. Az Úr növelje meg így a mi túróképeségünket is, hogy így legyünk képesek kitartani mellette. Ne tekintsük azt kibíratatlan eseménynek, ha az Úr nevéért, az ő követése miatt bántanak, sértenek meg. Az Úr Jézus ezt természetes dolognak tekintette, mert a Sátántól és a hatalma alatt lévőkől nem várható más. Hát edződjünk meg az Úr Lelke által!

2. „Én is megtartalak”

Közösségünk több tagja tett arról bizonyosságot, hogy úgy érzi, úgy látja, hogy „kikért minket is a Sátán, hogy megrostáljon”, tehát benne vagyunk a Sátán rostájában. Nem könnyű megállni, megmaradni az Úr Jézusra való figyelésben, és az ő irányítása alatt. Annyi minden el akarja vonni a figyelmünket, oly sok hatás ér bennünket, olyan erős a világ csábítása, hogy bizony nagyon erősen kell koncentrálnunk arra, hogy az Úr akaratát keresve állhatatosan megmaradjunk az ő útján, melyet igéjében jelöl ki és Szentlelkével erősít meg számunkra.

Az Úr tudtával belekerülünk a megpróbáltatásokba, és ezek éppen arra valók, hogy kipróbálják az Úr iránti szeretetünket, kitartásunkat és elkötelezettségünket. Igénk bennünket is bátorít azzal, hogy e próbákban nem vagyunk egyedül, ezért adta közösségünket és adja ígéretét, hogy *„Én magam is megtartalak e próbák között.”* Hogyan? Hát úgy, hogy figyelmeztetlek a buktatókra, adom neked ígémet, Szentlelkem vezetését és a közösség gyakorlásának lehetőségét, a velem való kapcsolattartást (az egyéni és közösségi imádság lehetőségeit).

Most itt hangsúlyossá válik az, amit az Úr Jézus ismert neve is tartalmaz, hogy Ő a Megtartó. Tudjuk, hogy ez azt jelenti, hogy

elvette bűneinket, kimentett minket a bűn posványából, bűnbocsánatot adott, megtisztított, a maga juhává tett és azt ígérte, hogy „soha örökké el nem vesznek, és senki nem ragadja ki őket az én kezemből.” Itt most konkrétan az előttünk lévő, vagy a már folyamatban lévő megpróbáltatásról van szó, ami lehet testi betegség, szellemi leterheltség, külső

fenyegetettség, másokkal kialakult feszültség, vagy bármi más. Most ezekben az időkben e próbák között való megtartást ígéri az Úr: „*én is megtartalak téged a megpróbáltatás idején*”. Azt jelenti ez, hogy e próba végén végül is győztes leszel, mert Ő a te Megtartód, és Ő megtart téged! Ámen

Miklóssy József elnök

Atyáink örökségéből!

Kedves Új Mustármag olvasó testvérek!

Előző számunkban egy új cikksorozatot indítottunk útjára. Nagyon sok áldott életű testvérünket az Úr haza vitte és drága kincseket hagytak maguk után az írásaikban.

Szeretnénk ezekből a drága gyöngyszemekből szemezgetni és közre adni minden kedves olvasó áldására és lelki épülésére!

Visky Ferenc gondolatai

Részletek a „Szerelme szorongat” című könyvből
Mennybemenetel a szekuritátén

Megint beidéznek valamiért a „rácsos-házba”. Egy órnagy a kihallgatóm. Felteszi a sablon kérdéseket, felveszi adataimat. Érdeklődik munkám, látogatásaink iránt.

Tisztem másnapra, csütörtökre is berendel. - Jövök - mondom -, de ünnepünk van: áldozó csütörtök, Krisztus mennybemenetele! Rendeljenek helyettest, a gyülekezet nem maradhat istentisztelet nélkül. - Megérti helyzetemet, noha nem érti, milyen hókus-pókusz az az Inaterea Domnului.

Pénteken ismét ott vagyok. Kezdődik az, aminek vége-hossza nincs. Elébe tesz egy fehér lapot, és írom le: mi a véleményem arról, hogy

Romániában nincs hús, rizs, cukor, olajhoz, tejhez, vajhoz s egyébhez is nehezen lehet hozzájutni. Éppen a

megelőző napon, áldozócsütörtökön prédikáltam erről a gyülekezetnek. Örömmel élek a ritka alkalommal, teljesítem parancsát, elmondom neki, később le is írom: „Jézus megtiltja tanítványainak, hogy elmenjenek Jeruzsálemből. Ez feltámadása után történt. A tanítványok mindenütt szívesebben maradtak volna, mint Jeruzsálemben.

A keresztre feszítés borzalma még mindig élénken élt bennük. Ti sem szívesen álltok sorba, keresztyén gyülekezet, hogy kapjatok valamit... Helyünket, ottmaradásunkat nem mi határozzuk meg. Az is Jeruzsálem, ha nincs hús, cukor. Mindenkinek van valami Jeruzsáleme, ahol nem szeret maradni. Senki sem szeret a „nincsen”-ben lenni. A keresztyén ember azonban észreveszi azt is, ami van. Vegyük

észre mi is, mennyi minden van még, aminek örülhetünk. A keresztyén ember nem szitkozódik, hanem hálás azért, ami van, mert van Istene, Ura, van kegyelem, van szeretet.”

A tiszt úgy érzem megilletődve hallgatja.

- Önnek is van Jeruzsáleme - mondom -, ahol nem kellene lenni, valami teher, betegség. Én sem szívesen jöttem ma a szekuritátéra. Most ez az én Jeruzsálemem, de itt kell maradnom. Mi a mennybemenetel? Az, hogy Jézus Krisztus fölébe emel bennünket a terheknek. Van betegség, van halál, van szekuritáté, de nem felül van rajtunk, mert Jézus Krisztus fölébe, azaz mintegy mennybe emel bennünket már a földön. Ha magunk emeljük fel magunkat, alázuhanunk, de ha ő, megtartatunk, mondta Ágoston, az egyházatya. Csend. Mindketten hallgatunk. Végül Toiescu őrnagy töri meg a csendet: - Boldog család lehet a maga családja.

Nyilatkozatot kell írnom. A jogi kifejezéseket románul nem tudom. Ő diktálja a szöveget.

- Kérem, előbb előre mondja el, mit írjak!

- Legyen nyugodt, amit én diktálok, azzal maga csak jól jár! Olyan mentő szöveget diktált, amilyen egy védőügyvédőtől sem telt volna ki.

Vége van a kihallgatásnak. Elmehetnek.

Maradjon még - mondom -, beszéljessünk! - Így az ember magától nem beszélhet. Ehhez valóban mennybemenetel kell. Soha nem éltem át így, amint akkor a szekuritátén, egyházunk legnépszerűtlenebb ünnepét: áldozócsütörtököt.

Búcsúzásakor megköszöntem a kihallgatást, s azt mondtam: - Őrnagy úr, soha nem fogja elfelejteni ezt a kihallgatást. - Valóban így történt. A politikai fordulat után, a városi buszra szálltunk feleségemmel. Egy férfi mellett találtam helyet. Megismerem: a kihallgatóm, a mennybemeneteles, Toiescu. Megszólítom. Zavarban van, amikor azt mondom, mi ismerjük egymást. Hosszan rám néz: „Sunteti Parientele Visky!” Az úton kellemesen beszélgettünk családi ügyeinkről.

Isten keze munkája

*„Az egek hirdetik Isten dicsőségét, kezének munkájáról beszél a menny.”
(Zsolt 19,1)*

Amikor imádkozunk, mérhetetlenül fontos, hogy azzal a szilárd hittel tegyük: Isten ott van a mennyben! Ha ezt nem hisszük el egészen, akkor sekélyes, üres és erőtlen lesz az imádságunk. Ha viszont elidőzünk kissé a mennyei műhelyben, és szemügyre vesszük Isten alkotásait, meglátjuk majd, hogy az imádságaink megtelnek erővel.

Vegyük például a napot! Négyzetméterenként hatvanhárommillió watt energiát bocsát ki, ami megfelel 450 nyolchengeres motor erejének. De a mi napunk, bármennyire erős is, csak egy apró égitest a Tejút százmilliárd csillaga közül. Ha egy pénzérmét karnyújtásnyira tartunk a szemünktől, és az égre nézünk, tizenötmillió csillag fényét takarjuk ki vele.

Ha körülnézünk az Atya műhelyében, Jézus vállon vereget minket, és azt mondja: „Látod, mire képes mennyei Atyád? Ő kezében tartja a te életedet is.”

(MAX LUCADO: *Kegyelem napról napra.*)

Dr. Ferenczy Jenő:
 UJJÁSZÜLETÉS ÉS KÖZÖSSÉG
 (A közösség szükségessége a Hívő ember életében)
 (Folytatás)

Isten a nevelést a közösségben és a közösség által végzi.

Kolossébeliekhez írott levél 3:13. versében olvassuk: „elszenvedvén egymást”, az I.Thessalonikai levél 5:11. versében pedig így szól az Ige: „Építse egyik a másikat” és végül ugyancsak e levél 4:3. versében ez van megírva: „Isten akarhatja a ti szentté lételetek.” Isten valamivé akar tenni minket, ez formálással megy végbe, és a formálás szenvedéssel jár. A gyémántot is gyémánt szemekkel csiszolják. Isten gyermekeit, gyermekei által formálja, csiszolja. Hogy valakit miért éppen abban a közösségbe hívott el, ahol van, azért van, mert a megfelelő formák és csiszolók már ott vannak, vagy ott lesznek számára. És ugyancsak ott lesz ő is ilyen csiszoló, a másik számára.

Hogy valakiben mi lakik, igazán csak a közösségben jön napvilágra. Egy mellém helyezett hegyes könyökű, egy nehéz természetű testvér ugyancsak kiváltja a vele való érintkezésben a bennem szunynyadókat. A közösség az a nagy előhívó-medence, ahol napvilágra jó, mi lakik bennem. Ott tanulok meg szolgálni, hordozni, túrni, engedelmeskedni, szeretni, alázatosnak lenni. És mikor ezeket a drága vonásokat formálni akarja Isten bennem a közösségben a testvérek által, a velük való együttélés által, mikor a kése vág, a vésője hasít és gyaluja simít, csak úgy bújnak elő a szívemből a sértődöttségek, az elégedetlenségek, a kifogások, a zúgolódások, meg nem értések iránti panaszok, a szeretetlenség vádjai. Isten éppen ezért helyezett a közösségbe, hogy

megszabadítson tőlük és megszentelhesen.

A közösség nem az üdvösség, de a megszentelődés kérdése

Sokan vannak úgy, hogy amikor Istennek őket formáló munkáját érzik, - mert ez fáj és mert ez a régiek levetkőzését, az én halálát kívánja – zúgolódnak a közösség ellen, megtelnek panasszal iránta, kifogásokat hoznak fel a vezetővel szemben és vádolják a testvéreket. Nem tudják, hogy nem a testvérek ellen vannak kifogásaik, hanem az ellen, aki nevelni akarja őket. Isten ellen lázadnak, a kés, véső és gyalu ellen tiltakoznak. Hányan csapódtak ki e miatt a közösségből és igyekeznek jobbat keresni.

Kérdőjelet tehetünk az olyan élet mögé, mely elhagyja a közösséget, ahol őt Isten elhívta. Aláhúzva: az élete mögé, de nem az üdvösség szempontjából. A közösségből futó, a közösség, a vezető és a testvérek ellene lázadó életnél nem a üdvösség kérdése forog kockán, hanem a nevelés, a megszentelődés kérdése, Mert Isten nagyon jól tudja, kit hol, hogyan és ki által akar formálni és nevelni. Ha másutt akarta volna ezt elvégezni, akkor egészen bizonyos, hogy másutt hívta volna el, más közösségben és közösség által kereste volna meg.

Hogy ez mennyire így van, igazolja az élet is. Mert ha már a Sátán nem tudta megakadályozni az újjászületését, legalább a megszentelődését, a nevelését akarja meggátolni, a formálódását eltorzítani.

Ezért kezdi ki a legelső alkalommal a közösséggel való viszonyát. Elkésériteríteni, megbotránkozttatni akarja és ha nem képes kivinni, de legalább egészen félrevonni a közösség hatása alól, a benne és általa való életből. Számtalan élet van, amely elfutott, tettét a vezető, a közösség és testvérek iránti vádakkal igazolva és úgy maradt, mint egy márványtömb, melynek a feje készen van, a többi része pedig még otromba kötömeg. Vagy mint a szobor, amelynek karjai művésziesen ki vannak már formálva, de a többi része még nyers massa.

C.E. szövetségés testvéreim! Nem az üdvösség kérdése az, ha nem leszlet esetleg tagja annak a közösségnek, ahol Isten téged megtalált, hanem a neveltetésédé. Futz Isten nevelő keze alól. Ezért mondja a Zsidókhoz írott levél 10:24-25. versekben: *"Ügyeljünk egymásra, a szeretetre és a jó cselekedetekre való felbuzdulás végett, el nem hagyván a magunk gyülekezetét, amiképpen szokásuk némelyeknek..."*

Ha visszanezék a magam életére és arra az útra, amelyen a kegyelem egy vargabetűn át magamat is tanított erre, látom azt a sok arcot, akikkel valamikor együtt voltam és ma nincsenek sehol. Nem mondom, hogy elvesztek, de félbe maradt életek. Életek, akiknek esetleg csak a karjuk lett készen, vagy csak a fejük formálódott ki. Elfutottak, mentek ide, mentek oda, végül sehol sem kötöttek ki és faragatlanul maradtak.

A II. Korinthusi levél 3:18. versben olvassuk: *„Mi pedig az Úrnak dicsőségét fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy mint az Úrnak Lelkétől.”* Ha akarod, hogy ez rád is álljon, testvérem, akkor állj meg a közösségben, ahol és ahová Isten elhívott. Számodra ott van meg az út, amelyen át Urad nevelni akar. Nem üdvösséged, de megszentelődésed kérdése.

(Folyttatás a következő számban!)

Nyelv bűnei!

„...Testvéreim, nem kellene ennek így lennie.” (Jak 3,10)

A lelki ember sok csatát veszít, életének minden területén ezek között van a beszéd is. Mindenki sokféleképpen vétkezik, de legkönnyebben, ezért a leggyakrabban a nyelvével követ el bűnt. Sokkal könnyebb szóval megbántani a másik embert, mint egy gonosz cselekedetet véghezvinni.

Akármelyik más testrészt, jobban fegyelmezhető, mint a nyelv. Arra sokan képesek, hogy a kigondolt, megkívánt bűnt, ne tegyék meg de arra senki sem

képes, hogy legalább néha ki ne mondjon olyasmit; amit később szégyenkezve kell megbánnia. Tökéletesnek kellene lennie az embernek ahhoz, hogy a nyelvével sohase vétkezzék.

A nyelv bűnei elleni harc azért is a legnehezebb feladat, mert a nyelv a test legkisebb tagja, amellettt pedig úgy el van rejtve, hogy senkinek sem jut eszébe külön számon tartani. Jelentéktelen kicsiny, nem is látszik, mégis veszedelmesebb a test minden más tagjánál.

A test tagjai között a nyelv játssza a legjelentősebb szerepet. Egyetlen tagját sem használja annyiszor az ember, mint a nyelvét. A nyelv képes az embert egészen démonivá tenni. Benne van a nyelvben a gonoszság egész világa, minden bűn csírája. Lángba boríthatja az ember egész sorsát, pokollá teheti az életet. Amire ugyanis az ember nem képes, azt Isten megteheti. Neki van hatalma arra, hogy megszelídítse a nyelvet. Meg is teszi, de nem úgy, hogy a nyelvet cseréli ki, hanem az ember centrumát, a szívet, lényegében az egész embert újjászüli. Akinek a szíve tiszta, annak a nyelve is szelíden szól, mert a nyelv a szív szolgálatában áll (Mt 15:19).

A teljes megújulással együtt jár a Szentlélek kettős tüzes nyelve, annak nyomában pedig az Istent dicsőítő beszéd (ApCsel 2:1–39).

A feladat tehát nem a nyelv szelídítése, hanem a megújító Szentlélekért való könyörgés.

Amíg a Szentlélek nem cseréli ki az egész embert, addig a nyelv olyan ellentmondásokra képes, amikre az egész természeti világban nincs példa: hol áldja, hol gyalázza Istent. Tűrhetetlen az, ha egy tanító, vagy a hívek szájában az égi világgosság fénye és a gyehenna tüze változtatja egymást. Ugyanazzal a nyelvvel imádkozni és gyalázkodni, vigasztalni és megszorítani, tarthatatlan állapot. Amire egy angyal sohasem vállalkoznék, az ember meg meri tenni, pedig különb az angyaloknál, mivelhogy Isten képére teremtett. Ha a Szentlélek a szeretet uralma alá helyezi az ember megújított szívét, akkor a szeretet megszelídíti a nyelvet.

A szeretettel telt szívet szolgáló nyelv édes vizű forrás, édeset termő szőlővessző.

Ismeretlen szerző (gyj)

Csendesnap szolgálat margójára

„...haza jöttek, mondván, hogy angyalok jelenését is látták...” (Lk 24, 23)

2019.03.23-án a Bethánia CE Szövetség debreceni csendesnapjának délutáni programjaként előadást tarthattam – Isten kegyelméből – az Úr egyik ünneperől. A Pészách (Húsvét), s különösen is a hozzákapcsolódó széder vacsora volt az előadás tárgya, amelyből az úrvacsora származik az Úr Jézus tanítása szerint.

Egy nagyon szent téma, nagyon sok üzenettel, összefüggéssel, építő gondolattal, a korábbi előadások visszajelzései alapján. Egy lelki „svédasztal”, melyben nemcsak Isten végtelen gazdagságát, bölcsességét, hatalmát láthatja meg az

ember, de elveheti róla mindazt, amire lelke szomjazik, vagy éhséget érez. Mindezt az Úrtól kaptam azért, hogy továbbadjam. Mivel azonban ennyire sok áldás meríthető belőle, az ellenség sem nézi jó szemmel...

Az előadás előtti hetek készülései során, és a Bibliaóráink utáni imaközösségeinkben az Úrhoz imádkoztunk védelemért, a hosszú úton való megtartatásáért (Pécs-Piliscsaba-Debrecen-Piliscsaba-Pécs), s az elmúlt előadások utáni támadások tapasztalataiból kiindulva a családom biztonságáért.

Pécsi testvérek kísérték el erre a nagy útra autóval, mely nagy segítség volt számomra. Az előadást bemutatóval terveztem, s a hozzá szükséges eszközök még egy nagy csomagot képeztek a holmijaim mellé. Piliscsabára előzőnap utaztunk minden fennakadás nélkül. Debrecenbe való utunk során már némi elégtelen működést véltünk felfedezni az autó kuplungja, s ezáltal a sebességváltás terén, de időben megérkeztünk a csendesnapra.

A csendesnap végén, délután kb. fél ötkor indultunk el a Nagytemplom árnyékából Piliscsaba felé. Azonban az egyik nagy kereszteződésben, ahol balra kellett volna fordulnunk, a lámpa átváltásakor nem tudta a sofőrünk egyesbe rakni a sebváltót, az autó nem mozdult, s ott ragadtunk szó szerint az út közepén. Balra is két sáv, jobbra is két sáv, miközben autók hosszú láncolata haladt el körülöttünk mindkét irányba. Az elakadásjelzőt kiteve, a kuplungot „pumpálva” sikerült a második vagy a harmadik lámpa átváltásánál elkanyarodnunk, s az út szélére, a Füredi kapu nevű buszmegállóban félreállnunk.

Telefonon értesítettük piliscsabai szállasadónkat Hajdu Zoltán testvért, aki egy másik autóval szintén részt vett a csendesnapon, s nagyjából egy időben is indultunk el a Református Esperesi Hivatal előtti parkolóból. Visszajött hozzánk autóval, és mivel a környékről, Hajdúsámsonról származik, megpróbálta felhívni autószerelő ismerőseit. Egyikőjük nem ért rá, nem tudott segíteni, másikat el sem lehetett érni. Hogy ne legyünk „útban” nagy nehezen beálltunk a buszmegálló melletti parkolóba, s tanácsalanul álltunk az autó felnyitott motorháza felett. Amit biztosan tudtuk,

hogy a kuplung pedálja beesik, a vélhetően hozzátartozó tartály tele van olajjal, de váltani mégsem lehetett. A sofőrünk jelezte, hogy egy évvel korábban már előfordult hasonló a kb. 31 éves Toyota Corolla-val, de akkor az olajtömlővel volt gond, s az meg is lett javítva.

Miközben tanácsalanul álltunk, s töprengtünk a „hogyan tovább” felett, egy „huszon pár éves” kombi Volvoval két fiatalember állt meg pontosan mellettünk. A sofőr kecskeszakállas, sudár volt, munkásruhában, alkarján nagyfoltnyi tetoválással, fülében piercingekkel, szegecsekkel. Kinézetre olyan, akivel az ember nem biztos, hogy szívesen találkozna egy sötét sikátorban. Odalépett hozzánk, s a fiatalos köszöntése után megkérdezte, mi a problémánk. Miután felvázoltuk neki a bajt, s meggyőződött róla a kuplung megnyomásával rágyújtott egy cigarettára, s a telefonján az internet segítségével rákeresett a motor típusára. Közben azt magyarázta valószínűleg a munkahengerrel van gond, ha az olaj nem folyt el, s az azt jelenti, hogy nem megyünk sehova sem ezzel az autóval. Az interneten talált információ alapján kiderült, hogy rossz olajtartályt néztünk, mert a kuplunghoz tartozó valódi olajtartály üres volt. Felcsillant a remény!

Az Úr Isten által küldött fiatalember elmondta, hogy kb. 1 km-re van egy benzinkút, ahol az általa megnevezett olajt, ha megvásároljuk, segít utántölteni, s a közben általa megtalált – mi nem tudtuk hol van – légtelenítő csavarhoz előveszi a megfelelő méretű villáskulcsot. Sofőrünk azonnal el is indult segítséggel a benzinkútra, segítők pedig betért a közeli kávézóba, ami eredetileg úti céljuk volt – neki és társának – ugyanis a

barátnője ott dolgozott.

Visszaérkezésükkor az olajt utántöltötte, és a kb. fél deci mennyiségtől a kuplung visszanyerte „erejét”, a sebváltó ismét használhatóvá vált.

Mikor rákérdeztünk a fiatalembernél mennyivel tartozunk annyit válaszolt semmivel, s elment... Annyira meglepődünk, s megörültünk az indulás lehetőségének, hogy a nevé is elfelejtettük megkérdezni, hogy kiért adhatnánk hálát.

Az Újszövetségben, a görög nyelvben az Úr által küldött személyeket angyalosznak, magyarul angyalnak nevezik. Hazafele, este, másnap délelőtt is még azon beszélgettünk, hogy ez a csendesnap több szempontból is maradandóvá vált az életünkben: A testvéri szeretetről, s annak gyakorlásáról volt szó, melyet megtapasztaltunk az adott helyzetben egymás iránt.

Három 70 év feletti testvérünk ült a két autóban, akik nem zúgolódtak; azok a testvérek, akik ilyenkor elveszthették volna a higgadságukat higgadtak maradtak, s megértőek, egyáltalán nem pánikoltak. A testvéri szeretetben és egységben elhordoztuk a helyzetet.

Megértettük, hogy egy kevés olaj mily nagy dolgokra képes az autó működésében, ha a megfelelő helyre kerül, hát még a mi életünkben, ha az valóban a Szentlélektől származik. Úgy térhettünk haza a szolgálatból, mint Krisztus olyan tanítványai, akik „angyalok jelenését is látták”.

2019.03.26.

Vankó István

Megújító alkalom Vaján – 2019.03.05.

Az alkalmat Hajdu Zoltán missziói titkár vezette a Mt 4. rész alapján.

Lelki üzenet: Jézust megkeresztelése után és szolgálata előtt a Lélek elvitte a pusztába, hogy az ördög megkísértse. Jézus 40 napig böjtölt, végül megéhezett. Akkor ment hozzá a kísértő. A mi életünkben azért van jelentősége a böjtnek, hogy az Úrral való kapcsolatunk intenzívebb legyen, jobban tudjuk keresni az ő akaratát, és felszabadultabban imádni őt. Lehet rosszul használni a böjtöt, amikor ezzel ki akarunk „csikarni” valamit Istentől. 3 pontban veti be cselszövését az ördög. Ha Isten Fia vagy, arcátlan módon el akarja bizonytalanítani Jézust, azt akarja elérni, hogy ne úgy tegye ahogy az Atya kérte, hanem csodákat tegyen, ne a szavaival érje el a célját. Úgy tett mintha jó barát lenne,

rá akarta venni, hogy ne a megváltással foglalkozzon, legyen jó hírneve az a fontos. A végső győzelmet mégis Jézus vívta ki.

Az ember élete szüntelen támadásnak van kitéve. Az ördög jól ismeri gyengeségeinket és azt használja ki:

- A test kívánsága – élvezd az életet, kényeztesd magad.
- Az élet kérdése – valami látványosságot tegyél.
- A szem kívánsága – gazdagság, jólét vagyon.

Dávid az élő Istent imádtá, neki engedelmeskedett. Egyszer csak másképpen gondolkodott, becstelen dolgokra vetemedett az ördög hatására. Isten megadja az újrakezdés lehetőségét, és Dávid él vele.

Bűnei megbocsáttatnak, de a nyomorúság megmarad a családban.

A kísértés lehet javunkra is, mert Isten megengedheti, mint próbát, amiről bizonyosságot tehetek. (Jak 1,2): *„Teljes örömmel tartásatok testvéreim, amikor különféle kísértésekbe estek...”* Ha megálltok a próbában, megerősödik a hitetek, még koronát is nyertek. A kísértés még nem bűn, a kívánság megfogánva bűnt szül, a bűn kiteljesedve halált nemz. Hogy lehet győzni a kísértésekben?

Jézus a példa – Meg van írva - ahhoz tartsam magam.

Nem elég a bibliaismeret, kell a lelki táplálék, amit Isten személyesen nekem mond. Vannak a hitben alapelvek, amik mindig érvényesek: nem élhetek vissza az Isten kegyelmével, van saját felelősségem.

Bizonyoságtételek hangzottak el a személyes kísértéseinkről, majd közös imádsággal fejeztük be az alkalmat. Jelenlévők létszáma: 16 fő, ebből 6 fő vendég testvér volt.

Cs. Kovács Katalin

Kedves Testvérünk!

Szeretettel meghívjuk

a Bethánia CE Szövetség Közgyűlésére,

amely a Hajdúböszörményi Közösség Csendesnapján
2019 május 11-én 10 órakor kezdődik

a Hajdúböszörmény, Kálvin tér 19. sz. alatti református gyülekezeti teremben.

Közgyűlés napirendi pontjai:

1/ Közgyűlés megnyitása.

Közgyűlést levezeti Gyurkó József főtitkár, (Szavazatképesség megállapítása)

2/ Főtitkári beszámoló Gyurkó József főtitkár.

3/ Ellenőrző Bizottság beszámolója.

4/ Pénzügyi beszámoló.

a) közhasznúsági beszámoló

b) 2018. év zárszámadási beszámolója

c) 2019. év költségvetési beszámolója

5/ Egyéb

6/ Közgyűlés berekesztése és búcsúzás.

Kelt, Budapest, 2019. április 10-én.

Miklóssy József s.k.
elnök

Gyurkó József s.k.
főtitkár

EGY ÚT VEZET CSAK ÉGBE

Keskeny palló örvénylő ár felett.
Sötét, mélységes szakadékon át,
odadöntve egyetlen út gyanánt,
két összerótt hatalmas szálfá: mint kereszt.

A szakadék szélén egymásután,
lépnek elő a vándorok.
A túlsó partról érkező sugár,
megvilágítja halvány arcukat.
A mélységtől mindegyik
visszaborzad,
remegve hátrál, s híd után kutat.
Aztán riadtan nézi a keresztet, az
egyetlen utat.

Hol a jótettek, és érdemek fénylő,
tarka ívű szivárványhídja itt?
Lelkek bolyongnak a félelmes parton.
Vallatják az öröklét titkait.
Sikoltó sírással hidat keresnek,
és nem találnak sehol csak keresztet.

Kereszt... kereszt... nem ismerős
nekik?
Lenn tele volt vele az életük.
Találkoztak mindennap szüntelen.
Állt úton-útfélen.
Templomok tornyán égre
csillogott,
setéten állt minden oltáron ott,
és határszéleken árválkodott.
Odatűzték a magányos tetőre,
ezerszám őrködött a temetőre.

Ó, még ékszert is csináltak belőle,
és olyan megszokott lett... megszokott.
Most mégse mernek megindulni rajta,
hogy átjussanak fénylő, biztos partra.
Úgy rettegik a megszokott keresztet.
Sikoltó sírással hidat keresnek.

Az az egyetlen út a túlsó partra,
nekik gúny, nekik, ítélet jele,
mert odalenn nem törődtek vele.
De az a gyermek... mintha nem is
félne.

Mosolygó arccal odalép a szélre,
s a nagy keresztben úgy indul a lába,
mintha az Isten mentő kezén járna.

És az az asszony... nem szédül alá?
– hisz a magányos hídon nincsen korlát.
Nem! Míg ott lenn pusztaságokon járt,
kereszt vezette, kereszt támogatta,
s biztos a lépte, bármit üvölt a gyilkos ár
alatta.

Remegő térdel megindulna más is.
– most jó volna a kereszt menedékül! –
de meginog s a titkos mélybe szédül.

Mind odaérünk.

Megáll a szívünk és meghűl a
vérünk.

S aszerint vár ránk kegyetlen ítélet,
hogy lenn a kereszt lelkünknek
mivé lett.

A szédítő, kavargó ár felett,
sötét, mélységes szakadékon át,
odadöntve, egyetlen út gyanánt
vár reánk a kereszt.

2019. évi (további) rendezvényeink időpontjai

Évi jelige:

„Íme, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki sem zárhat be” (Jel 3,8)

Május 11.	Hajdúböszörményi körzeti csendesnap és CE országos Közgyűlés	H.böszörmény, Kálvin-téri ref. gyülekezeti terem
Június 10 –15.	Egyedül élők hete	Piliscsaba, LSZH
Július 1 – 6.	Hitmélyítő hét	Hajdúszoboszló, Hajnal u. 5.
Július 8 – 13.	Evangélizáló és hitmélyítő hét	Hajdúszoboszló, Hajnal u. 5.
Augusztus 4 – 10.	Angol nyelvű ifjúsági tábor	Piliscsaba, LSZH
Augusztus 15 – 18.	Körzeti ifjúsági találkozó	Vaja, Ref. Egyházközség
Augusztus 19 – 24.	Idényzáró hitmélyítő hét	Piliscsaba, LSZH
Szept. 21.	Miskolci közösség körzeti csendesnapja	Miskolc, Deszka-templom
Október 26.	Vajai közösség körzeti csendesnapja	Vaja, Ref. Egyházközség
November 16.	Debreceni közösség körzeti csendesnapja	Debrecen, ref. gyülekezeti terem Kálvin tér 17.
November 29 - 30.	Vezetőségi tagok hétvégi találkozója.	Piliscsaba, LSZH
December 2-7.	Ádventi hitmélyítő hét	Piliscsaba, LSZH

Impresszum:

Új Mustármag, megjelenik kéthavonként, ingyenes.

Kiadó: Bethánia CE Szövetség

Levelezési cím: 1094 Budapest, Angyal u. 30.

Email cím: info@ce-union.hu

Felelős kiadó: Gyurkó József

Szerkesztői bizottság: Nagy Zsolt Zoltán,

Hajdu Zoltán, Miklóssy Józsefné

Adományokat köszönettel elfogadunk

Számlaszámunk: 11708001-20525725